

**Постановени през 2021 г. решения на Върховния касационен съд
по дела, свързани с организирана престъпност**

През 2021 г. са постановени 18 решения от състави на Върховния касационен съд (ВКС) по дела, свързани с организирана престъпност. С 9 от решенията на ВКС актът на въззивната инстанция е оставен в сила, с 5 – актът е отменен и делото е върнато на въззивната инстанция, с 2 решения актът на апелативния съд частично е оставен в сила, частично е отменен и делото е върнато на въззивната инстанция, с 1 е изменен и с 1 решение на ВКС актът на въззивната инстанция е отменен и производството е прекратено.

1. н. д. № 696/2020 г., II н. о., докладчик: Надежда Трифонова, чл. 255 от НК

Делото е образувано по жалби на подсъдимите П. Н. Т., И. Е. С., К. Н. Д. и П. И. П. и по протест срещу решението от 29.05.2020 г. по в.н.о.х.д. № 498/2018 г. на Апелативния специализиран наказателен съд (АСНС).

С присъда от 21.06.2018 г. по н.о.х.д. № 1064/2015 г. на Специализирания наказателен съд (СНС) подсъдимият П. Н. Т. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 от НК (ръководил организирана престъпна група (ОПГ), с цел да вършат съгласувано в страната престъпления по чл. 255 от НК, като групата е създадена с користна цел), за което е осъден на 9 години „лишаване от свобода“. Подсъдимият И. Е. С. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участвал в ОПГ с цел да вършат съгласувано в страната престъпления по чл. 255 от НК, като групата е създадена с користна цел), за което е осъден на 5 години „лишаване от свобода“. Подсъдимият И. Е. С. е признат за невиновен и оправдан по повдигнатото му обвинение по чл. 255, ал. 3 вр. ал. 1, т. 2, т. 6 и т. 7 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (в условията на продължавана престъпна дейност, в съучастие като съизвършител с К. Н. Д., избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери). Подсъдимата К. Н. Д. е призната за виновна за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК и чл. 255, ал. 3 вр. ал. 1, т. 2, т. 6 и т. 7 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 от НК в съучастие, като помагач на подс. П. И. П., за които ѝ е определено едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от 6 години, към което е присъединено изцяло наказанието конфискация на собствения ѝ недвижим имот. Тя е призната за невиновна и оправдана за извършено престъпление по чл. 255, ал. 3 вр. ал. 1 т. 2, т. 6 и т. 7 вр. чл. 26 ал. 1 вр. чл. 20 ал. 2 от НК. Подсъдимият П. И. П. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 255, ал. 3 вр. ал. 1, т. 2, т. 6 и т. 7 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (самостоятелно и в съучастие с К. Н. Д.), за което е осъден на 5 години „лишаване от свобода“ и „конфискация“ на собствените му недвижими имоти.

С обжалваното решение на АСНС е изменена първоинстанционната присъда, като:

- е намалено наказанието на П. Н. Т. за престъплението по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 от НК от 9 на 7 години „лишаване от свобода“;

- е намалено наказанието на И. Е. С. за престъплението по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК от 5 на 4 години „лишаване от свобода“;

- е намалено наказанието на К. Н. Д. за престъплението по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК от 6 на 4 години „лишаване от свобода“;

- К. Н. Д. е оправдана за част от предмета на престъплението по чл. 255, ал. 3 вр. ал. 1, т. 2, т. 6 и т. 7 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 от НК и за част от инкриминирания период. Намалено е наложеното на К. Н. Д. за престъплението по чл. 255, ал. 3 вр. ал. 1, т. 2, т. 6 и т. 7 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 от НК наказание „лишаване от свобода“ от 4 на 3 години, а наложената конфискация е намалена на 2/3 идеални части от всяко от имуществата. Намален е срокът на наложеното на подсъдимата общо най-тежко наказание на 4 години „лишаване от свобода“ и размерът на конфискацията – на 2/3 и. ч. от всяко от имуществата;

- П. И. П. е частично оправдан за част от предмета на престъплението по чл. 255, ал. 3 вр. ал. 1, т. 2, т. 6 и т. 7 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 НК и за част от инкриминирания период, намалено е наложеното му наказание от 5 на 3 години „лишаване от свобода“, а неговото изпълнение е отложено за срок от 5 години.

Присъдата е потвърдена в останалите ъ части.

С касационния протест е заявено основанието по чл. 348, ал. 1, т. 3 от НПК – явна несправедливост на наказанието, като искането е за отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане.

С касационната жалба на И. Е. С. са заявени всички основания по чл. 348, ал. 1 от НПК, искането е за отмяна на атакувания съдебен акт и оправдаване на подсъдимия, алтернативно – отмяна на акта и връщане на делото за ново разглеждане, алтернативно – изменяването му, като бъде намален размерът на наказанието, а неговото изпълнение – отложено по чл. 66 от НК.

С касационната жалба на П. И. П. са заявени всички основания по чл. 348, ал. 1 НПК и се иска частична отмяна на въззивното решение по отношение на осъждането на П. И. П.

С касационната жалба на К. Н. Д. са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 3 от НПК, като се иска отмяна на решението и оправдаване, алтернативно – намаляване на наказанието и прилагане на чл. 66 от НК.

С касационната жалба на П. Н. Т. са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 3 от НПК и се иска отмяна на решението и оправдаване, алтернативно – намаляване на наложеното наказание.

С Решение № 192/29.01.2021 г. ВКС реши: Изменя въззивно решение № 12 от 29.05.2020 г. по в.н.о.х.д. № 498/2018 г. на АСНС, като:

- намалява наложеното на К. Н. Д. наказание за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК на 3 години „лишаване от свобода“;

- намалява определеното на основание чл. 23 от НК общо най-тежко наказание на К. Н. Д. за престъпленията по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 НК и по чл. 255, ал. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 26 вр. чл. 20, ал. 4 от НК на 3 години „лишаване от свобода“. Отлага изпълнението му на основание чл. 66 НК за срок от 5 години, считано от влизане на присъдата в сила.

Оставя в сила решението в останалата му част.

Наложени наказания:

- П. Н. Т. – 7 години „лишаване от свобода“;

- И. Е. С. – 4 години „лишаване от свобода“;

- К. Н. Д. – 3 години „лишаване от свобода“, отложено за срок от 5 години;

- П. И. П. – 3 години „лишаване от свобода“, отложено за срок от 5 години.

2. н. д. № 738/2020 г., I н. о., докладчик: Ружена Керанова, чл. 354в от НК

Делото е образувано по касационна жалба на защитника на подсъдимия Л. Ж. З. против присъдата от 10.07.2020 г. по в.н.о.х.д. № 18/2018 г. на АСНС, с която първоинстанционната присъда по н.о.х.д. № 1035/2016 г. на СНС е отменена в частта, в която Л. Ж. З. е признат за невиновен и оправдан за това, че в края на месец февруари 2015 г. в с. Бохот, обл. Плевен, в съучастие, като помагач, с М. М. М., Е. М. М. и Г. И. Д., като съизвършители, умишлено ги е улеснил да засеят и от края на месец февруари 2015 г. до 25.05.2015 г. да отглеждат растения от рода на конопа. Вместо това подсъдимият е признат за виновен по този пункт на обвинението и е осъден на „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и 8 месеца. Наложено му е и наказание „глоба“ в размер на 3000 лева.

С обжалваната присъда на въззивния съд е намален размерът на наложеното на подсъдимия за извършено престъпление по чл. 354в, ал. 3 вр. ал. 2 вр. ал. 1 от НК наказание „глоба“ от 10 000 на 5000 лева. На основание чл. 23, ал. 1 от НК е определено едно общо най-тежко наказание – 3 години „лишаване от свобода“, чието изпълнение е отложено за срок от 5 години, и „глоба“ от 5000 лева. В останалата част, с която

подсъдимият е признат за виновен в това, че за времето от началото на месец септември 2014 г. до 25.05.2015 г. е участвал в ОПГ за добиване и производство на наркотични вещества с участници М. М. М., Е. М. М. и Г. И. Д., първоинстанционната присъда е потвърдена от апелативния съд.

С касационната жалба са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК – нарушение на закона, допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание, с искане за оправдаване на Л. Ж. З. или за отмяна на въззивния съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане от апелативния съд.

С Решение № 168/16.03.2021 г. ВКС реши: Отменя въззивна присъда № 8/10.07.2020 г., постановена по в.н.о.х.д. № 18/2018 г. от Апелативния специализиран наказателен съд. Връща делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.

З. н. д. № 121/2021 г., I н. о., докладчик: Елена Каракашева, чл. 159 г от НК

Делото е образувано по протест и по жалба на подсъдимия Р. М. Ч. срещу въззивната присъда от 08.07.2020 г. на АСНС, с която частично е отменена присъдата от 05.07.2019 г. по н.о.х.д. № 1744/2015 г. на СНС.

С първоинстанционната присъда подсъдимите са признати за невиновни:

- Р. М. Ч. – за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 от НК – да е ръководил организирана престъпна група, чл. 159г вр. чл. 159б, ал. 2 вр. чл. 159а, ал. 2, т. 6 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК – като извършител в съучастие с П. П. К. да е транспортирал група от хора и да ги е превел през границата на страната с цел да бъдат използвани за развратни действия, независимо от съгласието им, като деянието е извършено чрез обещаване на облаги и в изпълнение на решение на ОПГ, чл. 159г. вр. чл. 159а, ал. 2, т. 1 и т. 6, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 от НК – в съучастие като съизвършител да е набрал непълнолетни лица с цел да бъдат използвани за развратни действия, независимо от съгласието им, като деянието е извършено чрез обещаване на облаги (парични средства) и в изпълнение на решение на ОПГ;

- П. П. К. – за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в ОПГ), чл. 159г вр. чл. 159б, ал. 2 вр. чл. 159а, ал. 2, т. 6 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК и чл. 159г. вр. чл. 159а, ал. 1, пр. 2 от НК.

С въззивната присъда на АСНС е отменена първоинстанционната в частта относно Р. М. Ч., като подсъдимият е признат за виновен по чл. 321, ал. 6 от НК (участие в престъпен сговор) и чл. 159а, ал. 2, т. 1 и т. 6 от НК. Определено му е едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години, което на осн. чл. 66 от НК е отложено за срок от 3 години, като към него е присъединено наказанието „глоба“ в размер на 5000 лв. Оправдан е по обвинението за ръководене на ОПГ и деянията да са извършени в изпълнение на решение на ОПГ. В останалата част присъдата на първата инстанция е потвърдена.

В касационния протест се сочат касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 3 от НПК – нарушение на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание. Прави се искане за частична отмяна на атакувания акт относно приложението на чл. 55 от НК и чл. 66 от НК по отношение на Р. М. Ч. и връщане на делото за ново разглеждане.

С касационната жалба се релевират всички касационни основания по чл. 348, ал. 1 от НПК. Прави се искане за отмяна на въззивната присъда и оправдаване на подсъдимия, алтернативно – връщане на делото за ново разглеждане или намаляване на наложените наказания.

С Решение № 64/29.03.2021 г. ВКС реши: Отменя въззивна присъда от 08.07.2020 г., постановена по в.н.о.х.д. № 640/2019 г. по описа на АСНС. Връща делото на въззивния съд за ново разглеждане от друг състав от стадия на съдебното заседание.

4. н. д. № 808/2020 г., I н. о., докладчик: Татяна Грозданова, чл. 155 от НК

Делото е образувано по протест и жалби от защитниците на подсъдимите Д. Л. И. и И. И. П. срещу присъда от 01.07.2020 г. по в.н.о.х.д. № 24/2020 г. на АСНС.

С присъда от 19.12.2017 г. по н.о.х.д. № 3549/2016 г. на Специализирания наказателен съд Д. Л. И. е признат за виновен за извършени престъпления по чл. 155, ал. 5, т. 3 от НК, чл. 159а, ал. 2, т. 6 от НК и на основание чл. 23, ал. 1 от НК му е наложено едно общо наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години и „глоба“ от 10 000 лв. Със същата присъда на основание чл. 155, ал. 5, т. 3 от НК на И. И. П. е наложено наказание от 3 години „лишаване от свобода“, което на основание чл. 6б, ал. 1 от НК е отложено за срок от 5 години, както и „глоба“ от 10 000 лв.

С решението по в.н.о.х.д. № 205/2018 г. на АСНС е изменен първоинстанционният съдебен акт, като съдът преквалифицира трите деяния по чл. 155, ал. 5, т. 3 вр. ал. 3 вр. ал. 2, пр. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК в едно продължавано престъпление по чл. 155, ал. 5, т. 3 вр. ал. 3 вр. ал. 2, пр. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 26 от НК, за което налага на подсъдимите наказания „лишаване от свобода“ за срок от 3 години и „глоба“ в размер на 10 000 лева. С оглед извършената преквалификация на деянията съдът отменя приложението на чл. 23 от НК по отношение на И. И. П. На основание чл. 23 от НК наказанието „лишаване от свобода“ за срок от 3 години, определено на Д. Л. И. за престъплението по чл. 155, ал. 5, т. 3 вр. ал. 3 вр. ал. 2, пр. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 26 от НК е групирано с наказанията, наложени с първоинстанционната присъда за престъпленията по чл. 159а, ал. 2, т. 6 вр. ал. 1, пр. 1 от НК.

С решение от 13.01.2020 г. по к.н.д. № 923/2019 г. на ВКС това решение на АСНС е отменено и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

С присъда от 01.07.2020 г. по в.н.о.х.д. № 24/2020 г. АСНС признава Д. Л. И. за виновен в извършването на престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК и чл. 155, ал. 5, т. 3, като го осъжда на 3 години „лишаване от свобода“, а И. И. П. на същите основания – на 2 години „лишаване от свобода“, чието изпълнение е отложено за срок от 3 години.

С касационния протест са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 2 и 3 от НПК – съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наказанието, като искането е за отмяна на присъдата в оправдателните части и в частта, с която е определено наказанието на И. И. П. за престъплението, и връщане на делото за ново разглеждане за отстраняване на допуснатите нарушения и увеличаване на размера на наложеното на И. И. П. наказание.

С касационната жалба на Д. Л. И. са заявени всички основания по чл. 348, ал. 1 от НПК. Иска се отмяна на присъдата и цялостно оправдаване на подсъдимия, алтернативно – отмяна и частично оправдаване на подсъдимия и намаляване на наложеното наказание.

С касационната жалба на И. И. П. са заявени всички основания по чл. 348, ал. 1 от НПК. Искането е за отмяна на атакувания съдебен акт и оправдаване на подсъдимия, алтернативно – отмяна на акта и връщане на делото за ново разглеждане, алтернативно – изменяването му, като бъде намален размерът на наказанието и отложено неговото изпълнение.

С Решение № 23/24.03.2021 г. ВКС реши: Остава в сила присъда от 01.07.2020 г., постановена по в.н.о.х.д. № 24/2020 г. по описа на АСНС.

Наложени наказания:

- Д. Л. И. – „лишаване от свобода“ за срок от 3 години;
- И. И. П. – „лишаване от свобода“ за срок от 2 години, отложено за срок от 3 години.

5. н. д. № 1033/2020 г., I н. о., докладчик: Валя Рушанова, чл. 159а от НК

Касационното производство е образувано по протест срещу присъдата от 02.10.2020 г. на АСНС по в.н.о.х.д. № 546/2018 г.

С първоинстанционната присъда по н.о.х.д. № 2254/2018 г. Специализираният наказателен съд признава подсъдимия Ф. Т. К. за виновен в това, че на неустановена дата през 2011 г. в гр. София се сговорил с М. Ц. да вършат в страната престъпления, за които е предвидено наказание повече от 3 години „лишаване от свобода“ (такива по чл.159а от НК) спрямо свидетеля М. Е., с цел набавяне на имотна облага, поради което на основание чл. 321, ал. 6 от НК, чл. 54 от НК и чл. 37, ал. 1, т. 1 от НК е осъден на 5 месеца „лишаване от свобода“, чието изпълнение е отложено с изпитателен срок от 3 години. Подсъдимият е признат за невиновен по обвинението, че за периода от началото на януари 2011 г. до 24.06.2016 г. в гр. София е участвал в организирана престъпна група, ръководена от М. Ц. и с участници П. Д., И. Ц. и Е. К., с цел да вършат съгласувано в страната и чужбина престъпления по чл. 159а от НК, като групата е създадена с користна цел, поради което е оправдан по обвинението да е извършил престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 във връзка с ал. 2 от НК. Съдът групира наказанието с наказанията по н.о.х.д. № 2694/2012 г. на СРС и по н.о.х.д. № 19854/2012 г. на СРС, като определя най-тежкото измежду тях, а именно 5 месеца „лишаване от свобода“.

С атакуваната присъда на АСНС е отменен първоинстанционният акт в осъдителната му част, с която Ф. Т. К. е осъден и му е наложено наказание за престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК; в частта относно приложението на чл. 25 вр. чл. 23, ал. 1 от НК; в частта относно чл. 24 от НК, чл. 25, ал. 2 вр. чл. 59, ал. 1 от НК, като вместо това подсъдимият е напълно оправдан да е извършил престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК. Първоинстанционната присъда е потвърдена в останалата част.

С Решение № 26/08.04.2021 г. ВКС реши: Остава в сила присъда от 02.10.2020 г. на Апелативния специализиран наказателен съд по в.н.о.х.д. № 546/2018 г.

6. н. д. № 670/2020 г., III н. о., докладчик: Елена Каракашева, чл. 199 от НК

Делото е образувано по протест и жалби на защитниците на подсъдимия П. М. П. срещу решението от 28.01.2020 г. на Апелативния специализиран наказателен съд по в.н.о.х.д. № 574/2018 г.

С присъда от 31.07.2018 г. по н.о.х.д. № 3152/2017 г. Специализираният наказателен съд признава П. М. П. за виновен за извършено престъпление по чл. 199, ал. 1, т. 1 вр. чл. 198, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (грабеж на вещи в големи размери, при условията на продължавано престъпление и в съучастие с трети лица), за което му е наложено наказание от 7 години и 6 месеца „лишаване от свобода“. Подсъдимият е признат за невиновен и оправдан за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 1 от НК (образувал и ръководил ОПГ, имаща за цел извършване на престъпления по чл. 198 от НК – грабежи, създадена с користна цел), чл. 346, ал. 6 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 18, ал. 1 от НК (в съучастие като съизвършител направил опит противозаконно да отнеме чуждо моторно превозно средство – товарен автомобил, като деянието е останало недовършено по независещи причини и е извършено в изпълнение на решение на ОПГ) и по чл. 131, ал. 1, т. 11 вр. чл. 129, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (в съучастие като съизвършител причинил средна телесна повреда, като деянието е извършено с цел да бъде улеснено друго престъпление – по чл. 198 от НК).

Присъдата е втора поред, след като присъда от 30.01.2017 г. на СНС по н.о.х.д. № 757/2014 г. е отменена с решението на АСНС по в.н.о.х.д. № 294/2017 г.

С решението от 28.01.2020 г. на АСНС по в.н.о.х.д. № 574/2018 г. е потвърдена присъдата на СНС по н.о.х.д. № 3152/2017 г.

В протеста е посочено, че решението на АСНС в частта, с която е потвърдена присъдата на СНС в съответните ѝ оправдателни диспозитиви, е постановено при нарушение на закона и на процесуалните правила, довело до ограничаване на процесуалните права на прокуратурата. Иска се въззивният съдебен акт да бъде отменен в оправдателната му част и делото да бъде върнато за разглеждане от друг състав на АСНС.

В касационните жалби се сочат всички основание за касационен контрол по чл. 348 ал. 1, т. 1 – 3 от НПК, предвид неправилно приложение на материалния закон, съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложеното наказание. Иска се обжалваният въззивен съдебен акт да бъде отменен в осъдителната му част и делото да бъде върнато за ново разглеждане и в алтернатива – да бъде намалено наложеното на П. М. П. наказание.

С Решение № 36/15.04.2021 г. ВКС реши: Отменя въззивно решение № 43 от 28.01.2020 г., постановено по в.н.о.х.д. № 574/2018 г. по описа на АСНС, и връща делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на същия съд, от стадия на съдебното заседание.

7. н. д. № 621/2020 г., III н. о., докладчик: Красимира Медарова, чл. 301 от НК

Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимите П. К., П. М., Г. Г., С. И., М. Е., И. С., И. Д. и Г. Б. против присъда от 11.05.2018 г. по в.н.о.х.д. № 42/2017 г. на АСНС, с която първоинстанционната присъда по н.о.х.д. № 857/2014 г. на СНС е отменена в частта, с която подсъдимите са признати за невиновни, както следва:

- П. К. – по обвинението за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4 вр. ал. 2 вр. ал. 1 НК;

- П. М. – по обвинението за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4 вр. ал. 2 вр. ал. 1 НК;

- Г. Г. – по обвинението за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4 вр. ал. 2 вр. ал. 1 НК и по чл. 302, т. 1, пр. предпосл. вр. чл. 301, ал. 1, пр. 2, алт. 2 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 НК;

- С. И. – по обвинението за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4 вр. ал. 1, пр. 2 НК;

- М. Е. – по обвинението за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4 вр. ал. 2 вр. ал. 1 НК и по чл. 302, т. 1, пр. предпосл. вр. чл. 301, ал. 1, пр. 2, алт. 2 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 НК;

- И. С. – по обвинението за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4 вр. ал. 2 вр. ал. 1 НК и по чл. 302, т. 1, пр. предпосл. вр. чл. 301, ал. 1, пр. 2, алт. 2, вр. чл. 26, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 НК;

- И. Д. – по обвинението за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4 вр. ал. 2 вр. ал. 1 НК и по чл. 302, т. 1, пр. предпосл. вр. чл. 301, ал. 1, пр. 2, алт. 2 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 НК;

- Г. Б. – по обвинението за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 4 вр. ал. 2 вр. ал. 1 НК и по чл. 302, т. 1, пр. предпосл. вр. чл. 301, ал. 1, пр. 2, алт. 2 вр. чл. 26, ал. 1 НК.

Вместо нея е постановена нова въззивна присъда, с която подсъдимите са признати за виновни и осъдени по повдигнатите им обвинения, като са им наложени следните наказания:

- на П. К. и П. М. – „лишаване от свобода“ за срок от 3 години за всеки един от тях;

- на Г. Г. – едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от 4 години, към което са присъединени наказанията „лишаване от право да заема държавна длъжност в органите на МВР“ за срок от 5 години, „лишаване от право да упражнява професия „полицай“ за срок от 5 години и „глоба“ в размер на 4000 лв.;

- на С. И. – „лишаване от свобода“ за срок от 4 години;

- на М. Е. – едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години и 6 месеца, към което са присъединени наказанията „лишаване от право да заема държавна длъжност в органите на МВР“ за срок от 5 години, „лишаване от право да упражнява професия „полицай“ за срок от 5 години и „глоба“ в размер на 3000 лв.;

- на И. С. – едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години и 6 месеца, към което са присъединени наказанията „лишаване от право да

заема държавна длъжност в органите на МВР“ за срок от 5 години, „лишаване от право да упражнява професия „полицай“ за срок от 5 години и „глоба“ в размер на 3000 лв.;

- на И. Д. – едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години и 6 месеца, към което са присъединени наказанията „лишаване от право да заема държавна длъжност в органите на МВР“ за срок от 5 години, „лишаване от право да упражнява професия „полицай“ за срок от 5 години и „глоба“ в размер на 3000 лв.;

- на Г. Б. – едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години, към което са присъединени наказанията „лишаване от право да заема държавна длъжност в органите на МВР“ за срок от 5 години, „лишаване от право да упражнява професия „полицай“ за срок от 5 години и „глоба“ в размер на 3000 лв.

В останалата част, с която С. И. и П. М. са признати за невиновни в извършване на престъпление по чл. 302, т. 1, пр. посл. вр. чл. 301, ал. 1, пр. 2, алт. 2 вр. чл. 20, ал. 2 НК, а П. К., Н. С., И. П., З. Т. и И. А. са признати за невиновни в извършване на отделни престъпления по чл. 302, т. 1, пр. посл. вр. чл. 301, ал. 1, пр. 2, алт. 2 НК, първоинстанционната присъда е потвърдена.

С касационните жалби на подсъдимите са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК – нарушение на закона, допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание, с искане за отмяна на въззивния съдебен акт.

С Решение № 166/10.05.2021 г. ВКС реши: Отменя въззивна присъда на АСНС № 5/11.05.2018 г., постановена по в.н.о.х.д. № 42/2017 г., в наказателно-осъдителната ѝ част, с която подсъдимите С. Г. И., П. Г. М., Г. Н. Б., М. Ж., И. П. Д. и Г. Т. Г. са признати за виновни в извършване на престъпления по чл. 321, ал. 3 от НК и по чл. 302, т. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, а подсъдимите И. С. С. и П. С. К. за престъпление по чл. 321, ал. 3 от НК и са им наложени съответни наказания, както и в частта относно разноските по делото, разпореждането с веществените доказателства и приложението на чл. 307а от НК и връща делото за ново разглеждане в отменената му част от друг състав на същия съд от стадия на съдебното заседание.

8. н. д. № 323/2021 г., I н. о., докладчик: Румен Петров, чл. 142 от НК

Делото е образувано по касационен протест и по касационни жалби на защитниците на подсъдимите Д. П. В., Й. А. Д., Г. Г. Г., К. Г. Х. и М. Н. М. срещу произнесената от АСНС въззивна присъда по в.н.о.х.д. № 108/2019 г., с която частично е отменена първоинстанционната присъда по н.о.х.д. № 3063/2016 г. на СНС.

С първоинстанционната присъда:

- Х. К. Х. е признат за невиновен и оправдан за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3 вр. ал. 1 от НК (образуване и ръководене на ОПГ, създадена с користна цел и с цел да върши престъпления по чл. 142 от НК (отвлечане) и по чл. 143, ал. 2 вр. ал. 1 от НК (който принуди другото да извърши, да пропусне или да претърпи нещо, противно на волята му и което лице действа по поръчение или в изпълнение на решение на ОПГ и от лице, което се занимава с охранителна дейност);

- К. Г. Х. е признат за виновен по чл. 143, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (който принуди другото да извърши, да пропусне или да претърпи нещо, противно на волята му), наложено му е наказание „лишаване от свобода“ за 1 година, отложено за срок от 3 години, като е оправдан по обвиненията по чл. 143, ал. 2 от НК и по чл. 321, ал. 3 от НК;

- А. И. П. е признат за невинен и оправдан по чл. 321, ал. 3 от НК и по чл. 143, ал. 2 от НК;

- Г. Г. Г. е признат за виновен по чл. 143, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК, като му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за 1 година. Оправдан е по обвиненията по чл. 143, ал. 2 от НК и по чл. 321, ал. 3 от НК;

- М. Н. М. е признат за виновен по чл. 143, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК, като му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за 2 години. Оправдан е по обвиненията по чл. 143, ал. 2 от НК и по чл. 321, ал. 3 от НК;

- Д. П. В. е признат за невинен и оправдан по чл. 321, ал. 3 от НК и по чл. 143, ал. 2 от НК;
- Й. А. Д. е признат за невинен и оправдан по чл. 321, ал. 3 от НК и по чл. 143, ал. 2 от НК;
- П. К. П. е признат за невинен по чл. 143, ал. 2 от НК.

С въззивната присъда е отменена първоинстанционната в частта по отношение на подсъдимите Й. А. Д. и Д. П. В., като двамата са признати за виновни за извършено престъпление по чл. 143, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК. На подсъдимия Й. А. Д. е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 2 години, а на подсъдимия Д. П. В. е наложено наказание „лишаване от свобода“ от 1 година и 6 месеца, което на основание чл. 66 от НК е отложено за срок от 3 години. Присъдата в останалата част е потвърдена.

В касационния протест се изтъкват доводи за нарушение на закона и съществени нарушения на процесуалните правила относно оправданите подсъдими и за явна несправедливост на наложените наказания на осъдените. Прави се искане за отмяна на въззивната присъда и връщане на делото за ново разглеждане на въззивния съд.

В касационните жалби на подсъдимите се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила, нарушения на материалния закон и явна несправедливост на наложените наказания, като се прави искане за оправдаване на подсъдимите или за намаляване на наложените наказания с приложение на чл. 66 от НК. Алтернативно се иска отмяна на въззивната присъда и връщане на делото за ново разглеждане от въззивната инстанция.

С Решение № 109/07.06.2021 г. ВКС реши: Остава в сила въззивна присъда № 2/06.03.2020 г., постановена по в.н.о.х.д. № 108/2019 г. на АСНС.

Наложени наказания:

- К. Г. Х. – „лишаване от свобода“ за 1 година, отложено за срок от 3 години;
- Г. Г. Г. – „лишаване от свобода“ за 1 година;
- М. Н. М. – „лишаване от свобода“ за 2 години;
- Й. А. Д. – „лишаване от свобода“ в размер на 2 години;
- Д. П. В. – „лишаване от свобода“ за 1 година и 6 месеца, отложено за срок от 3 години.

9. н. д. № 216/2020 г., П н. о., докладчик: Петя Шишкова, чл. 212, ал. 1, пр. 1 от НК

Делото е образувано по жалби от подсъдимите В. К. и К. К., от защитниците на подсъдимите Д. А., В. К., С. К., В. Ц., В. Й., Н. К. и Ц. Й., както и по жалба от гражданския ищец – Държавната агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ (ДАДРВЗ), срещу решението от 07.08.2019 г. по в.н.о.х.д. № 94/2019 г. на Софийския апелативен съд (САС).

С първоинстанционната присъда от 10.03.2017 г. по н.о.х.д. № 894/2008 г. на Софийския градски съд:

- е признат М. П. за виновен за ръководене в периода октомври 2003 г. – април 2004 г. на организирана престъпна група – трайно сдружение на лицата В. К., Д. А., Ц. Й., К. К., В. Й. и Н. К., формирано с цел съгласувано извършване в страната на престъпления по чл. 212, ал. 1, пр. 1 от НК – чрез използване на документи с невярно съдържание да получат без правно основание чуждо движимо имущество, собственост на републиканския бюджет, с намерение да го присвоят, с цел набавянето на имотни облаги за фирми, като ръководенето на групата се изразява в даване на указания и координиране действията на участниците в престъпната група за фиктивно възстановяване на количества пшеница по договори за продажба чрез замяна в бази, различни от изрично указаните от ДАДРВЗ. Наложено му е наказание от 3 г. „лишаване от свобода“, признат е за невиновен и е оправдан за престъпление по чл. 210, ал. 1, т. 5 вр. чл. 209, ал. 1, пр. 1 от НК (измама в големи размери);

- В. К., К. К., В. Й., Ц. Й., Д. А. и Н. К. са признати за виновни за участие в ОПГ – престъпление по чл. 321, ал. 2, от НК; за виновни за извършени самостоятелно, като извършители, на престъпления по чл. 212, ал. 4, пр. 1 вр. ал. 1, пр. 1 от НК, като по отделно на всеки от подсъдимите е наложено общо наказание от 3 г. „лишаване от свобода“, отложено за изпитателен срок от 5 г.;

- С. К. е признат за виновен за това, че в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – председател на ДАДРВЗ, извършил престъпление по служба (чл. 282, ал. 3 вр. ал. 2, пр. 1 и пр. 2 вр. ал. 1, пр. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК), като му е наложено общо наказание от 3 г. „лишаване от свобода“, отложено за изпитателен срок от 5 г.;

- В. Ц. е признат за виновен за това, че в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – главен директор на главна дирекция в ДАДРВЗ, умишлено улеснил извършителя С. К., извършил престъпление по служба (чл. 282, ал. 3 вр. ал. 2, пр. 2 вр. ал. 1, пр. 1 вр. чл. 20, ал. 4, пр. 4 вр. чл. 26 от НК). В. Ц. е признат за невиновен и е оправдан за това да е извършил престъпление по чл. 219, ал. 4, пр. 1 вр. ал. 1, пр. 2 от НК, наложено му е общо наказание от 3 г. „лишаване от свобода“, отложено за изпитателен срок от 5 г.

С първоинстанционната присъда е уважен частично гражданският иск, предявен от ДАДРВЗ срещу подсъдимите С. К. и В. Ц. Отхвърлен е изцяло гражданският иск, предявен от „БГ СНАКС“ ООД, гр. Пловдив, срещу подсъдимия М. П.

С въззивното решение на САС е изменена първоинстанционната присъда, като: по отношение на подсъдимия М. П. присъдата е отменена и е прекратено наказателното производство по повдигнатите обвинения на основание чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК; по отношение на подсъдимите В. К., К. К., В. Й., Ц. Й., Д. А. и Н. К. присъдата е отменена в частта, в която са осъдени за престъпление по чл. 321, ал. 2 от НК и наказателното производство е прекратено на основание чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК; отменено е приложението на чл. 23, ал. 1 от НК за подсъдимите В. К., К. К., В. Й., Д. А. и Н. К.; по отношение на подсъдимия С. К. е отменена присъдата и наказателното производство е прекратено по повдигнатите обвинения на основание чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК; по отношение на подсъдимия В. Ц. присъдата е изменена, като е приложен закон за давността, наложените наказания са отменени. В останалата част присъдата е потвърдена.

С Решение № 120/16.06.2021 г. ВКС реши: Отменя решение № 341 от 07.08.2019 г., постановено по в.н.о.х.д. № 94/2019 г. по описа на Софийския апелативен съд, в частта, с която подсъдимите С. Н. К. и В. Г. Ц. са признати за виновни в осъществяването на престъпления по чл. 282, ал. 3 вр. ал. 2, пр. 1 и пр. 2 вр. ал. 1, пр. 1, вр. чл. 26, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 от НК (за К.) и във вр. с чл. 20, ал. 4 от НК (за Ц.), като на основание чл. 304, вр. чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК ги признава за невиновни и ги оправдава по така повдигнатите обвинения.

Отменя решението в гражданско-осъдителната част, като отхвърля изцяло предявените на основание чл. 45 от ЗЗД граждански иски от ДАДРВВЗ срещу С. Н. К. за сумите от: 699 932,48 лв.; 825 000 лв.; 726 000 лв.; 742 500 лв.; 131 250 лв.; 175 000 лв.; 701 250 лв.; 742 500 лв.; 742 500 лв. и 262 500 лв., представляващи обезщетение за претърпени имуществени вреди, като неоснователни, както и в частта досежно присъдените в тежест на С. Н. К. държавна такса и разноски по делото.

Отменя решението в гражданско-осъдителната част, като отхвърля изцяло предявените на основание чл. 45 от ЗЗД граждански иски от ДАДРВВЗ срещу В. Г. Ц. за сумите от: 699 932,48 лв.; 825 000 лв.; 726 000 лв.; 742 500 лв.; 131 250 лв.; 175 000 лв.; 701 250 лв.; 742 500 лв.; 742 500 лв. и 262 500 лв., представляващи обезщетение за претърпени имуществени вреди, като неоснователни, както и в частта досежно присъдените в тежест на В. Г. Ц. държавна такса и разноски по делото.

Отменя решение № 341 от 07.08.2019 г., постановено по в.н.о.х.д. № 94/2019 г. по описа на Софийския апелативен съд, в частта, с която подсъдимите В. Н. К., К. Г. К., В. Р. Й., Ц. П. Й., Д. Х. А. и Н. Н. К. са признати за виновни в извършване на

престъпления по чл. 212, ал. 4, пр. 1 вр. ал. 1, пр. 1 НК, и връща делото за ново разглеждане на въззивния съд от стадия на съдебното заседание.

Оставя в сила решението в останалата му част.

10. н. д. № 396/2021 г., III н. о., докладчик: Мария Митева, чл. 354а от НК

Делото е образувано по протест и по жалба на защитника на подсъдимия К. Г. Г. срещу въззивната присъда от 18.11.2020 г. на АСНС, с която частично е отменена присъдата от 28.01.2020 г. по н.о.х.д. № 2869/2020 г. на СНС.

С първоинстанционната присъда подсъдимият е признат за невиновен за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 от НК (да е ръководил ОПГ с участници Г. Г. Г. и А. Л. А. с цел да вършат съгласувано в страната престъпления по чл. 354а от НК, като групата е създадена с користна цел) и по чл. 354, ал. 1, изр. 1, пр. 4, алт. 1 от НК (без надлежно разрешително да е държал с цел разпространение високорискови наркотични вещества – коноп и амфетамини).

С въззивната присъда на АСНС е отменена първоинстанционната в частта, с която подсъдимият е оправдан за престъпление по чл. 354, ал. 1, изр. 1, пр. 4, алт. 1 от НК, постановена е нова присъда, с която К. Г. Г. е признат за виновен по повдигнатото му обвинение и са му наложени наказания „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и 6 месеца, отложено за срок от 3 години, и „глоба“ в размер на 2500 лв. В останалата част присъдата е потвърдена.

В касационния протест се сочат касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на материалния закон и на процесуалните правила. Прави се искане за отмяна на атакувания акт в частта относно оправдаването на подсъдимия по чл. 321, ал. 3, т. 1 от НК и връщане на делото за ново разглеждане.

С касационната жалба се релевират всички касационни основания по чл. 348, ал. 1 от НПК. Прави се искане за отмяна на въззивната присъда в частта, с която подсъдимият е осъден за престъплението по чл. 354а от НК, и постановяване на оправдателен съдебен акт.

С Решение № 103/21.06.2021 г. ВКС реши: Оставя в сила присъда от 18.11.2020 г., постановена по в.н.о.х.д. № 236/2020 г. на АСНС.

Наложени наказания:

- К. Г. Г. – „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и 6 месеца, отложено за срок от 3 години, и „глоба“ в размер на 2500 лв.

11. н. д. № 279/2021 г., II н. о., докладчик: Бисер Троянов, чл. 215 от НК

Делото е образувано по жалби от защитниците на подсъдимите Ю. Л. Х. и В. Е. Д. срещу решението от 18.01.2021 г. по в.н.о.х.д. № 602/2019 г. на АСНС.

С присъда по н.о.х.д. № 2240/2017 г. СНС признава подсъдимите В. Е. Д. и Ю. Л. Х. за виновни за това, че в периода от 19.10.2010 г. до 02.11.2010 г. на територията на Република България се сговорили помежду си да вършат в страната престъпления, за които се предвижда наказание повече от 3 години „лишаване от свобода“ и чрез които се цели да се набави имотна облага, а именно такива по чл. 215 от НК – престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК, поради което на всеки от тях е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от по 2 години. Със същата присъда В. Е. Д. и Ю. Л. Х. са признати за виновни в това, че за периода от 07.10.2010 г. до 02.11.2010 г. в Република България и Република Турция при условията на продължавано престъпление, като съизвършители, с цел да набавят за себе си имотна облага, спомогнали да бъдат отчуждени чрез транспортирането им от посредствени извършители – шофьори от Република България, през ГКПП-та на територията на страната до неустановени населени места в Република Турция, чужди движими вещи – товарни автомобили, за които предполагали, че са придобити от други лица (неустановени по делото) чрез престъпление (кражба, обсебване), като укривателството е в големи размери – на обща стойност 324 110 лв. – престъпление по чл. 215, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 пр. чл. 20, ал. 2 вр.

чл. 26, ал. 1 от НК, поради което са наложени на всеки един от подсъдимите наказания „лишаване от свобода“ за срок от по 3 години и „глоба“ в размер на по 7000 лв. за всеки от тях. На основание чл. 23, ал. 1 от НК е определено едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ в размер на 3 години за всеки от тях, като на основание чл. 66, ал. 1 от НК изпълнението е отложено за изпитателен срок от 5 години. Към наложените общи най-тежки наказания са присъединени наказанията „глоба“ в размер на по 7000 лв. за всеки от двамата.

Подсъдимите са признати за невиновни по първоначално повдигнатите им обвинения: за В. Е. Д. – престъпление по чл. 321, ал. 3 вр. ал. 1 от НК (да е ръководил ОПГ, създадена с користна цел), за Ю. Л. Х. – престъпление по чл. 321, ал. 3 вр. ал. 2 от НК (да е участвал в ОПГ, създадена с користна цел). И двамата са оправдани да са извършвали деяния в продължаваното престъпление в съучастие с П. П. Д. и за други конкретни периоди и части по обвинението.

Със същата присъда СНС признава подсъдимия П. П. Д. за невиновен в извършването на престъпления по чл. 321, ал. 3 вр. ал. 2 от НК (да е участвал в ОПГ, създадена с користна цел) и по чл. 215, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (опит за вещно укривателство).

С обжалваното решение на АСНС е изменена първоинстанционната присъда в частта относно осъждането на подсъдимите В. Е. Д. и Ю. Л. Х. за престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК, като двамата подсъдими са признати за виновни в това да са извършили деянието в периода от началото на месец октомври 2010 г. до 02.11.2010 г., както и за това да са се сговорили да вършат престъпления по чл. 215 от НК и в Република Турция. Присъдата е потвърдена в останалата част.

С касационните жалби на Ю. Л. Х. и В. Е. Д. са заявени всички основания по чл. 348, ал. 1 от НПК. Направените искания в условията на алтернативност са: за отмяна на атакувания съдебен акт и оправдаване на подсъдимите, за отмяна на решението и присъдата и връщане на делото за ново разглеждане или за изменение на оспореното решение и намаляване на наложените наказания.

С Решение № 93/08.07.2021 г. ВКС реши: Отменя въззивно решение № 260001 от 18.01.2021 г. по в.н.о.х.д. № 602/2019 г. по описа на Апелативния специализиран наказателен съд, в частта за престъплението по чл. 321, ал. 6 от НК и връща делото за ново разглеждане в тази му част от друг съдебен състав на същия съд, от стадия на съдебното заседание. Остава в сила въззивното решение в останалата му част, с която подсъдимите В. Е. Д. и Ю. Л. Х. (с предишно име С. Л. Х.) са осъдени за престъпление по чл. 215, ал. 2, т. 1 във вр. с ал. 1 във вр. с чл. 26 във вр. с чл. 20, ал. 2 от НК.

12. н. д. № 338/2020 г., III н. о., докладчик: Антоанета Данова, чл. 354а от НК

Делото е образувано по жалби на подсъдимите И. И. Г., С. Н. Д. и А. Г. М. срещу въззивното решение от 27.12.2019 г. по в.н.о.х.д. № 318/2018 г. на АСНС. С него е изменена присъдата по н.о.х.д. № 1997/2017 г. на СНС в частта относно осъждането на А. Г. М., като е намалено наложеното на този подсъдим наказание за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК от 4 на 3 години „лишаване от свобода“. Присъдата е потвърдена в останалата част.

С първоинстанционната присъда подсъдимите са признати за виновни, както следва:

- А. Г. М. – за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в организирана престъпна група, създадена с користна цел и с цел да върши престъпления по чл. 354а от НК), за което му е наложено наказание от 4 години „лишаване от свобода“;

- И. И. Г. – за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК, за което му е наложено наказание от 4 години „лишаване от свобода“;

- С. Н. Д. – за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК и по чл. 354а, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1 от НК (държане без надлежно разрешително с цел разпространение на високорискови наркотични вещества, като деянието е извършено в

изпълнение на решение на ОПГ), за които му е определено едно общо най-тежко наказание – 5 години „лишаване от свобода“, като е присъединено и наказанието „глоба“ в размер на 20 000 лева.

В касационните жалби се сочат всички основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК поради неправилно приложение на материалния закон, съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложеното наказание. Иска се подсъдимите да бъдат оправдани, алтернативно – делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд или наказанията „лишаване от свобода“ да бъдат намалени и с приложение на чл. 66 от НК.

С Решение № 60123/27.07.2021 г. ВКС реши: Остава в сила решение № 51/27.12.2019 г., постановено по в.н.о.х.д. № 318/2019 г. по описа на АСНС.

Наложени наказания:

- А. Г. М. – 3 години „лишаване от свобода“;
- И. И. Г. – 4 години „лишаване от свобода“;
- С. Н. Д. – 5 години „лишаване от свобода“, като е присъединено и наказанието „глоба“ в размер на 20 000 лева.

13. н. д. № 286/2021 г., III н. о., докладчик: Даниела Атанасова, чл. 354а от НК

Делото е образувано по протест и по жалба от защитника на подсъдимия В. А. П. срещу решение № 260009 от 15.12.2020 г. на АСНС по в.н.о.х.д. № 235/2020 г.

С присъда от 22.10.2019 г. по н.о.х.д. № 1251/2015 г. на СНС:

- М. Т. Я. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 354а, ал. 1, пр. 4 от НК (без надлежно разрешително, каквото се изисква съгласно Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите, държал с цел разпространение високорисково наркотично вещество – хероин), като е оправдан в частта на повдигнатото обвинение деянието да е извършено в периода от неустановена дата на 2010 г. и от лицето в изпълнение на решение на организирана престъпна група. На основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено изпълнението на определеното на подсъдимия наказание „лишаване от свобода“ за 3 години с изпитателен срок в размер на 5 години. Наложено му е и наказание „глоба“ в размер на 5000 лв. С присъдата М. Т. Я. е признат за невиновен и оправдан по обвинението, че в периода от неустановена дата през 2009 г. до 05.03.2010 г. на територията на Република България и Кралство Испания е участвал в ОПГ, съставена с цел да върши съгласувано в страната и в чужбина престъпления, за които е предвидено наказание „лишаване от свобода“ за повече от 3 години, като групата е създадена с користна цел и с цел да върши престъпления по чл. 354а, ал. 1 и ал. 2 от НК – престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 3, алт. 10, т. 2 вр. ал. 2 от НК;

- А. Й. Т. е признат за невиновен и оправдан по повдигнатото обвинение за престъпление по чл. 354а, ал. 2, изр. 2, т. 1, пр. 2 вр. ал. 1, пр. 5 от НК (от неустановена дата през 2010 г. до 05.03.2010 г. без надлежно разрешително разпространил – предал на М. Т. Я. високорисково вещество – хероин), както и по обвинението за участие в ОПГ, съставена с цел да върши съгласувано в страната и чужбина престъпления, за които е предвидено наказание „лишаване от свобода“ за повече от 3 години, като групата е създадена с користна цел и с цел да върши престъпления по чл. 354а, ал. 1 и ал. 2 от НК – престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 3, алт. 10, т. 2, вр. ал. 2 от НК;

- А. С. Х. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 354а, ал. 5 от НК (без надлежно разрешително държал високорисково наркотично вещество – хероин, на стойност 59,40 лв., като случаят е маловажен), оправдан е в частта на обвинението престъплението да е извършено от неустановена дата през 2010 г., като на осн. чл. 78а, ал. 1 от НК е освободен от наказателна отговорност с налагане на административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лв. Подсъдимият А. С. Х. е признат за невиновен и оправдан по повдигнатото му обвинение, че в периода от неустановена дата през 2009 г. до 05.03.2010 г. на територията на Република България и

Кралство Испания участвал в ОПГ, съставена с цел да върши съгласувано в страната и в чужбина престъпления, за които е предвидено наказание „лишаване от свобода“ за повече от 3 години, като групата е създадена с користна цел и с цел да върши престъпления по чл. 354а, ал. 1 и ал. 2 от НК – престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 3, алт. 10, т. 2 вр. ал. 2 от НК;

- В. А. П. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 354а, ал. 2, изр. 2, пр. 4 вр. ал. 1, пр. 4 от НК (без надлежно разрешително държал с цел разпространение високорисково наркотично вещество – кокаин на обща стойност 130 240,21 лв., като наркотичното вещество е в особено големи размери), оправдан е в частта на повдигнатото обвинение деянието да е извършено от неустановена дата през 2010 г. и от лицето в изпълнение на решение на ОПГ. На основание чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 4 години. Подсъдимият В. А. П. е признат за невиновен и оправдан по повдигнатото му обвинение, че в периода от неустановена дата през 2009 г. до 05.03.2010 г. на територията на Република България и Кралство Испания участвал в ОПГ, съставена с цел да върши съгласувано в страната и в чужбина престъпления, за които е предвидено наказание „лишаване от свобода“ за повече от 3 години, като групата е създадена с користна цел и с цел да върши престъпления по чл. 354а, ал. 1 и ал. 2 от НК – престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 3, алт. 10, т. 2 вр. ал. 2 от НК;

- В. И. К. е признат за невиновен и оправдан по повдигнатото му обвинение, че в периода от неустановена дата през 2009 г. до 05.03.2010 г. на територията на Република България и Кралство Испания участвал в ОПГ, съставена с цел да върши съгласувано в страната и в чужбина престъпления, за които е предвидено наказание „лишаване от свобода“ за повече от 3 години, като групата е създадена с користна цел и с цел да върши престъпления по чл. 354а, ал. 1 и ал. 2 от НК – престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 3, алт. 10, т. 2 вр. ал. 2 от НК. Подсъдимият В. И. К. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 339, ал. 2, пр. 6 вр. ал. 1, пр. 1, алт. 2 и 6 от НК (държане на огнестрелно оръжие и боеприпаси – в големи количества, без за това да има надлежно разрешение съгласно чл. 7, ал. 1 и чл. 14 от Закона за контрол над взривните вещества, огнестрелните оръжия и боеприпасите), като е оправдан в частта на повдигнатото обвинение престъплението да е извършено от неустановена дата от началото на 2010 г., за което на осн. чл. 54 от НК му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 3 години с изпитателен срок за 5 години.

С решението на АСНС първоинстанционната присъда е изменена:

- в частта относно предмета на извършеното от А. С. Х. престъпление по чл. 354а, ал. 5 вр. ал. 3, т. 1 от НК, като е признат за невиновен и оправдан за това да е държал високорисково наркотично вещество – хероин, над количество от 0,463 грама с 50% съдържание на активен компонент диацетилморфин с цена над 41,67 лв. и в частта за наказанието „глоба“, като размерът е намален на 500 лв.;

- в частта относно наложените на М. Т. Я. наказания за престъплението по чл. 354а, ал. 1 от НК, като е отменено приложението на чл. 54 от НК и на осн. чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК наказанието „лишаване от свобода“ е намалено на 1 година и 8 месеца, изпитателният срок по чл. 66 от НК – на 4 години, а наказанието „глоба“ – на 4500 лв.;

- в частта относно приложението на чл. 59 от НК спрямо В. А. П.

Присъдата на Специализирания наказателен съд е потвърдена в останалата част.

В протеста са заявени касационните основания по чл. 348, т. 1 и т. 2 от НПК – неправилно приложение на материалния закон и съществени процесуални нарушения. Предлага се отмяна на въззивния съдебен акт в частта му, в която са потвърдени оправдателните диспозитиви за всички подсъдими за участие в ОПГ (чл. 321 от НК), за А. Й. Т. – за престъплението по чл. 354а, ал. 2 от НК, в частта, с която подсъдимите М. Т. Я. и В. А. П. са оправдани по първоначално повдигнатите им обвинения за престъпления по смисъла на чл. 354а, ал. 2, изр. 2, т. 1 от НК, както и в частта, с която деянието на А. С. Х. е преквалифицирано в престъпление по чл. 354а, ал. 5 от НК, за

което деецът е освободен от наказателна отговорност с налагане на административно наказание по реда на чл. 78а от НК.

Касационната жалба на В. А. П. ангажира основанието за касационен контрол по чл. 348, ал. 1, т. 3 от НПК (явна несправедливост на наложеното наказание). Иска се наказанието „лишаване от свобода“ в размер на 4 години да бъде намалено на 2 години, както и изпълнението му да бъде отложено при условията на чл. 66, ал. 1 от НК.

С Решение № 109/13.09.2021 г. ВКС реши: Остава в сила въззивно решение № 26009/15.12.2020 г., постановено по в.н.о.х.д. № 235/2020 г. на АСНС.

Наложени наказания:

- М. Т. Я. – 1 година и 8 месеца „лишаване от свобода“, отложено за 4 години, и „глоба“ от 4500 лв.;
- А. С. Х. – административно наказание „глоба“ в размер на 500 лв.;
- В. А. П. – „лишаване от свобода“ в размер на 4 години;
- В. И. К. – „лишаване от свобода“ в размер на 3 години с изпитателен срок за 5 години.

14. н. д. № 232/2020 г., I н. о., докладчик: Галина Захарова, чл. 354а от НК

Делото е образувано по жалби на защитниците на подсъдимите Ц. Г. И., В. Е. Б., Г. С. Д., Н. И. С., К. П. Я. и Н. Н. Н. срещу въззивна присъда № 4 от 24.04.2019 г. по в.н.о.х.д. № 156/2016 г. на Апелативния специализиран наказателен съд.

С първоинстанционната присъда на Специализирания наказателен съд по н.о.х.д. № 126/2014 г. подсъдимите са признати за виновни, както следва:

- подс. В. Е. Б. – за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 от НК (ръководил организирана престъпна група, създадена за извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 2 вр. ал. 1 от НК), за което му е наложено наказание 9 години „лишаване от свобода“ при първоначален строг режим;

- подс. Н. И. С. – за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участвал в ръководена от В. Е. Б. ОПГ, създадена за извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 2 вр. ал. 1 от НК) и по чл. 354а, ал. 2, т. 1, пр. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, за които му е определено едно общо най-тежко наказание – 7 години „лишаване от свобода“, което да се изтърпи при първоначален общ режим, като към общото наказание е присъединено и наказанието „глоба“ в размер на 40 000 лева;

- подс. Ц. Г. И. – за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участвал в ръководена от В. Е. Б. ОПГ, създадена за извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 2 вр. ал. 1 от НК) и по чл. 354а, ал. 2, т. 1, пр. 2 и т. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 29, ал. 1, б. „а“ и б. „б“ от НК, за които му е определено едно общо най-тежко наказание – 8 години „лишаване от свобода“, което да се изтърпи при първоначален строг режим, като е присъединено и наказанието „глоба“ в размер на 40 000 лева;

- подс. К. П. Я. – за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участвал в ръководена от В. Е. Б. ОПГ, създадена за извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 2 вр. ал. 1 от НК) и по чл. 354а, ал. 1, пр. 4 от НК, за които му е определено едно общо най-тежко наказание – 6 години „лишаване от свобода“ при първоначален общ режим, като е присъединено и наказанието „глоба“ в размер на 40 000 лева;

- подс. Г. С. Д. – за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участвал в ръководена от В.Е.Б. ОПГ, създадена за извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 2 вр. ал. 1 от НК), за което му е наложено наказание 5 години „лишаване от свобода“ при първоначален общ режим в затворническо общежитие;

- подс. К. С. К. е оправдан по повдигнатото обвинение за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 от НК (заедно с В. Е. Б. ръководил ОПГ, създадена за извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 2 вр. ал. 1 от НК);

- подс. Н. Н. Н. е оправдан по повдигнатите обвинения за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участвал в ръководена от В. Е. Б. и К. С. К. ОПГ, създадена за извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 2 вр. ал. 1 от НК) и по чл. 354а, ал. 1, изр. 1, пр. 5 вр. чл. 18, ал. 1 от НК.

С въззивната присъда на АСНС е отменена първоинстанционната в частта, с която е признат за невиновен и оправдан Н. Н. Н. по обвинението за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК, както и в частта, с която подсъдимите В. Е. Б., Н. И. С., Ц. Г. И., К. П. Я. и Г. С. Д. са признати за невиновни и са оправдани по обвинението за това да са участвали заедно с Н. Н. Н. за периода от м. октомври 2011 г. до 20.06.2012 г. в организираната престъпна група, като вместо това:

- признава подсъдимия Н. Н. Н. за виновен за извършено престъпление по чл. 321 ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 НК и го осъжда на „лишаване от свобода“ за срок от 5 години при първоначален строг режим за изтърпяване на наказанието, като го признава за невинен и го оправдава по обвинението организираната престъпна група да е ръководена от К. С. К.;

- признава за виновни подсъдимите В. Е. Б., Н. И. С., Ц. Г. И., К. П. Я. и Г. С. Д. в това да са участвали в ОПГ за периода от м. октомври 2011 г. до 20.06.2012 г. заедно и с Н. Н. Н. по повдигнатото им в този смисъл обвинение по чл. 321 ал. 3, т. 2 и сл. от НК.

Въззивният съд изменя присъдата в частта относно солидарното приложение на чл. 189, ал. 3 от НПК и я потвърждава в останалата част.

В касационните жалби се сочат всички основания за касационен контрол по чл. 348 ал. 1, т. 1 – 3 от НПК, предвид неправилно приложение на материалния закон, съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложеното наказание. Иска се подсъдимите да бъдат оправдани, алтернативно – делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.

С Решение № 59/17.09.2021 г. ВКС реши: Изменя присъда № 4 от 24.04.2019 г., постановена по в.н.о.х.д. № 156/2016 г. на АСНС в частта за наложените на подсъдимите наказания, както следва:

Намалява наложеното на подсъдимия В. Е. Б. наказание 9 години „лишаване от свобода“ за извършеното престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 от НК на 7 години „лишаване от свобода“.

Намалява наложеното на подсъдимия Н. И. С. наказание 5 години „лишаване от свобода“ за извършеното престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК на 3 години „лишаване от свобода“; наложените му наказания 7 години „лишаване от свобода“ и 40 000 лева „глоба“ за извършеното престъпление по чл. 354а, ал. 2, т. 1, пр. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК – на 5 години „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 20 000 лева; определеното по реда на чл. 23, ал. 1 от НК общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от 7 години „лишаване от свобода“ – на 5 години „лишаване от свобода“, а присъединеното на основание чл. 23, ал. 3 от НК наказание „глоба“ в размер на 40 000 лв. – на 20 000 лева.

Намалява наложеното на подсъдимия Ц. Г. И. наказание 6 години „лишаване от свобода“ за извършеното престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК на 4 години „лишаване от свобода“; наложените му наказания 8 години „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 40 000 лв. за извършеното престъпление по чл. 354а, ал. 2, т. 1, пр. 2 и т. 4 вр. ал. 1 вр. чл. 29, ал. 1, б. „а“ и б. „б“ от НК – на 6 години „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 20 000 лева; определеното по реда на чл. 23, ал. 1 от НК общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от 8 години – на 6 години „лишаване от свобода“, а присъединеното на основание чл. 23, ал. 3 от НК наказание „глоба“ в размер на 40 000 лв. – на 20 000 лева.

Намалява наложеното на подсъдимата К. П. Я. наказание 5 години „лишаване от свобода“ за извършеното престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК на 3 години „лишаване от свобода“; наложените ѝ наказания 6 години „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 40 000 лв. за извършеното престъпление по чл. 354а, ал. 1, пр. 4 от НК – на 3 години и 6 месеца „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 20 000 лева; определеното по реда на чл. 23, ал. 1 от НК общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от 6 години – на 3 години и 6 месеца „лишаване от свобода“, като

отменя приложението на чл. 23, ал. 3 от НК – присъединяването на наложената глоба към най-тежкото наказание.

Намалява наложеното на подсъдимия Г. С. Д. наказание 5 години „лишаване от свобода“ за извършеното престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК на 3 години „лишаване от свобода“.

Намалява наложеното на подсъдимия Н. Н. Н. наказание 5 години „лишаване от свобода“ за извършеното престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК на 3 години „лишаване от свобода“, което да бъде изтърпяно при първоначален общ режим.

Оставя в сила присъдата в останалите части.

Наложени наказания:

- В. Е. Б. – 7 години „лишаване от свобода“ при първоначален строг режим;
- Н. И. С. – 5 години „лишаване от свобода“, което да се изтърпи при първоначален общ режим, „глоба“ в размер на 20 000 лева;
- Ц. Г. И. – 6 години „лишаване от свобода“, което да се изтърпи при първоначален строг режим, „глоба“ в размер на 20 000 лева;
- К. П. Я. – 3 години и 6 месеца „лишаване от свобода“ при първоначален общ режим;
- Г. С. Д. – 3 години „лишаване от свобода“ при първоначален общ режим в затворническо общежитие.

15. н. д. № 555/2021 г., I н. о., докладчик: Христина Михова, чл. 354а от НК

Делото е образувано по жалба на подсъдимия М. В. Ц. срещу решението от 25.02.2021 г. по в.н.о.х.д. № 019/2019 г. на САС, с което е потвърдена присъда от 18.11.2016 г. по н.о.х.д. № С-182/2008 г. на Софийския градски съд.

С първоинстанционната присъда е ангажирана наказателната отговорност на М. В. Ц. за участие в ОПГ, създадена с цел да върши престъпления по чл. 354а, ал. 1 и 2 от НК – производство и разпространение на наркотични вещества, поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години, чието изтърпяване е отложено с изпитателен срок от 5 години. За същото престъпление са осъдени и С. Р. И., Н. М. М. и В. Н. Н., като наложените им наказания са също от по 3 години „лишаване от свобода“, отложено за срок от 5 години. С. Р. И. е осъден и за престъпление по чл. 354а, ал. 3, пр. 2, т. 1 вр. чл. 2, ал. 2 от НК, Н. М. М. – и за престъпления по чл. 354а, ал. 1, пр. 4 от НК и по чл. 339, ал. 1, пр. 2 от НК, а В. Н. Н. – и за престъпление по чл. 354а, ал. 1, пр. 4 от НК. Подсъдимият М.В.Ц. е оправдан да е извършил престъпления по чл. 354а, ал. 1, пр. 4 от НК и по чл. 339, ал. 1, пр. 2 от НК. Изцяло оправдани по обвинението по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 вр. чл. 354а, ал. 1 и 2 от НК са А. Я. С. и Ю. В. Б., а В. В. Х. е изцяло оправдан по обвинението по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 354а, ал. 1 и 2 от НК.

Касационното производство е трето по ред, след като с решение от 27.02.2018 г. по к.н.д. № 92/2018 г. на ВКС решението по в.н.о.х.д. № 032/2017 г. на САС е отменено и делото е върнато за ново разглеждане, а с решение от 09.04.2019 г. по к.н.д. № 235/2019 г. на ВКС е отменено решението по в.н.о.х.д. № 08/2018 г. на САС и делото е върнато за ново разглеждане. И с двете въззивни решения на САС първоинстанционната присъда е била потвърдена.

В касационната жалба са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК. Твърди се, че решението от 25.02.2021 г. по в.н.о.х.д. № 019/2019 г. на САС е постановено при съществени нарушения на процесуалните правила и нарушение на закона, а наложеното наказание на М. В. Ц. е явно несправедливо.

При условията на алтернативност са направени искания за отмяна на атакувания съдебен акт и оправдаване на подсъдимия или за изменянето му, като бъде намален размерът на наложеното наказание, както и този на определения изпитателен срок.

С Решение № 60156/29.09.2021 г. ВКС реши: Отменя присъда от 18.11.2016 г., постановена по н.о.х.д. № С-182/2008 г. на Софийския градски съд в частта, с която подсъдимият М. В. Ц. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 321,

ал. 2, т. 2 вр. ал. 2 вр. чл. 354а, ал. 1 и 2 от НК и въззивно решение № 2/25.02.2021 г. по в.н.о.х.д. № 019/2019 г. на САС, с което е потвърдена първоинстанционната присъда в същата част. Прекратява наказателното производство, водено срещу подсъдимия М. В. Ц. за престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 вр. чл. 354а, ал. 1 и 2 от НК.

Наложени наказания:

- С. Р. И. – 3 години „лишаване от свобода“, отложено за срок от 5 години;
- Н. М. М. – 3 години „лишаване от свобода“, отложено за срок от 5 години;
- В. Н. Н. – 3 години „лишаване от свобода“, отложено за срок от 5 години.

16. н. д. № 542/2021 г., I н. о., докладчик: Валя Рушанова, чл. 234 от НК

Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимите К. П. Я. и А. Д. А. срещу присъда от 18.01.2021 г. по в.н.о.х.д. № 21/2020 г. на АСНС.

С присъда от 17.09.2019 г. по н.о.х.д. № 1313/2018 г. на Специализирания наказателен съд СНС подсъдимият А. Д. А. е признат за виновен по повдигнатото обвинение за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 1 вр. ал. 1 от НК и е осъден на 5 години „лишаване от свобода“. Със същата присъда подсъдимият К. П. Я. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 2 вр. ал. 2 от НК и е осъден на 3 години „лишаване от свобода“, признат е за виновен и по повдигнатото обвинение за извършено престъпление по чл. 234, ал. 2, т. 3 вр. ал. 1 от НК и е осъден на 2 години „лишаване от свобода“ и „лишаване от право да упражнява търговска дейност с акцизни стоки“ за срок от 1 година. Определено му е едно общо най-тежко наказание – 3 години „лишаване от свобода“, чието изпълнение е отложено за срок от 5 години, като към това наказание е присъединено наказанието „лишаване от право да упражнява търговска дейност с акцизни стоки“ за срок от 1 година. Със същата присъда подсъдимият Н. А. Р. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 2 вр. ал. 2 от НК и е осъден на 1 година „лишаване от свобода“, признат е за виновен и по повдигнатото обвинение за извършено престъпление по чл. чл. 234, ал. 1, пр. 2 от НК и е осъден на 9 месеца „лишаване от свобода“. Определено му е едно общо най-тежко наказание – 1 година „лишаване от свобода“, отложено за срок от 3 години.

С въззивната присъда АСНС отменя първоинстанционната присъда в частта ѝ, с която подсъдимият А. Д. А. е признат за виновен и осъден за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 1 вр. ал. 1 от НК, подсъдимите К. П. Я. и Н. А. Р. са признати за виновни и осъдени за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 2 вр. ал. 2 от НК, а Н. А. Р. е признат за виновен и осъден за престъпление по чл. 324, ал. 1, пр. 2 НК. Вместо това АСНС постановява нова присъда, с която признава подсъдимия Н. А. Р. за невинен и го оправдава по всички подигнати му обвинения. Признава А. Д. А. за невинен и го оправдава по обвинението за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 1 вр. ал. 1 от НК, като вместо това го признава за виновен, че в периода от 22.02.2016 г. до 30.08.2016 г. в гр. Бургас и обл. Бургас се сговорил с К. П. Я. да вършат в страната престъпления, за които е предвидено наказание „лишаване от свобода“ повече от 3 години – престъпления по чл. 234 от НК и чрез които се цели да се набави имотна облага – престъпление по чл. 321, ал. 6 НК, поради което му налага наказание „лишаване от свобода“ в размер на 2 години, отложено с изпитателен срок от 5 години. Въззивният съд признава К. П. Я. за невинен и го оправдава по обвинението за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 2 вр. ал. 2 от НК, като вместо това го признава за виновен, че в периода от 22.02.2016 г. до 30.08.2016 г. в гр. Бургас и обл. Бургас се сговорил с А. Д. А. да вършат в страната престъпления, за които е предвидено наказание „лишаване от свобода“ повече от 3 години и чрез които се цели да се набави имотна облага, поради което му налага наказание „лишаване от свобода“ в размер на 2 години. На К. П. Я. е определено едно общо най-тежко наказание – 2 години „лишаване от свобода“, отложено с изпитателен срок от 5 години, като е присъединено наказанието „лишаване от право да упражнява търговска дейност с акцизни стоки“ за срок от 1 година. АСНС потвърждава присъдата в останалата ѝ част.

В касационните жалби са посочени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК – нарушение на закона, допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. И в двете касационни жалби се правят искания за оправдаване на подсъдимите, алтернативно – връщане на делото за ново разглеждане или намаляване на наложените наказания.

С Решение № 60141/27.10.2021 г. ВКС реши: Отменя присъда от 18.01.2021 г. на АСНС, постановена по в.н.о.х.д. № 21/2020 г., в осъдителната ѝ част, в частта относно приложението на чл. 23 от НК по отношение на подсъдимия К. П. Я., в частта относно приложението на чл. 234, ал. 5 от НК, в частта относно приложението на чл. 53, ал. 2, б. „а“ от НК досежно 6000 бр. кутии цигари, марка „Пине блу“, както и в частта относно разноските. Връща делото в отменената част за ново разглеждане на въззивния съд от стадия на съдебното заседание.

17. н. д. № 532/2021 г., III н. о., докладчик: Димитрина Ангелова, чл. 159а от НК

Делото е образувано по касационна жалба от защитника на подсъдимия С. Г. С. (обвинен за участие в ОПГ, която си е поставила за цел извършване на престъпления, свързани с набиране на жени за сексуална експлоатация) срещу решението от 09.04.2021 г. по в.н.о.х.д. № 321/2019 г. на АСНС.

С присъда от 14.05.2019 г. по н.о.х.д. № 4353/2018 г. на СНС подсъдимият е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в периода от 18.01.2018 г. до 27.04.2018 г. в ОПГ, създадена с користна цел и с цел извършването на престъпления по чл. 159а, ал. 1 и 2 от НК), като му е наложено наказание от 4 години „лишаване от свобода“. Оправдан е по първоначално внесеното обвинение за участието му в ОПГ за периода от неустановена дата на месец април 2016 г. до 17.01.2018 г. включително.

С въззивното решение на АСНС присъдата на първоинстанционния съд е изменена в частта относно периода на извършване на престъплението, като подсъдимият е осъден за участие в ОПГ в периода от 07.03.2018 г. до 27.04.2018 г. Наложено на подсъдимия наказание е намалено на 1 година и 6 месеца „лишаване от свобода“. Отменено е приложението на чл. 57, ал. 1, т. 2, б. „в“ от ЗИНЗС по отношение на приведеното в изпълнение наказание на подсъдимия, наложено му по н.о.х.д. № 23223/2012 г. на СРС, като на основание чл. 57, ал. 1 т. 3 от ЗИНЗС е определен първоначален „общ режим“ за изтърпяване на това наказание.

С касационната жалба се заявява наличието на всички касационни основания: нарушение на материалния закон, допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание, като се иска подсъдимият да бъде признат за невиновен и оправдан. Алтернативно се прави искане за налагане на най-лекото наказание при отлагане на неговото изпълнение по реда на чл. 66 от НК. Също така се прави искане да се вземе предвид времето, през което подсъдимият е бил с мярка за неотклонение „задържане под стража“.

С Решение № 60131/18.11.2021 г. ВКС реши: Остава в сила решение № 260007 от 09.04.2021 г. по в.н.о.х.д. № 321/2019 г. по описа на АСНС.

Наложени наказания:

- С. Г. С. – 1 година и 6 месеца „лишаване от свобода“.

18. н. д. № 723/2021 г., III н. о., докладчик: Антоанета Данова, чл. 210 от НК

Делото е срещу подсъдимите И. М. И. и Т. Д. В. за извършена измама и за сговаряне да се вършат в страна престъпления, за които е предвидено наказание „лишаване от свобода“ повече от 3 години и чрез които се цели да се набави имотна облага. Образувано е по касационна жалба на И. М. И. и по касационен протест срещу въззивна присъда от 27.01.2021 г. на АСНС по в.н.о.х.д. № 444/2020 г.

С присъда № 28/17.07.2020 г. по н.о.х.д. № 749/2020 г. на СНС съдът признава:

- Т. Д. В. за виновен за извършено престъпление по чл. 210, ал. 1, т. 1 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 вр. ал. 1 от НК, като го осъжда на „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и 6 месеца, изпълнението на което е отложено за срок от 3 години; за невиновен да се е сговорил с И. М. И. и Д. С. А. да вършат в страната престъпления по чл. 209, ал. 1 от НК – измами, за които е предвидено наказание „лишаване от свобода“ повече от 3 години и чрез които се цели да се набави имотна облага, поради което го оправдава по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК;

- И. М. И. за виновен да се е сговорил с Д. С. А. да вършат в страната престъпления по чл. 209, ал. 1 от НК – измами, за които е предвидено наказание „лишаване от свобода“ повече от 3 години и чрез които се цели да се набави имотна облага, поради което и на основание чл. 321 ал. 6 от НК, чл. 36 и чл. 54 от НК му налага наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години, като го признава за невинен и го оправдава по обвинението да се е сговорил за вършене на престъпления с Т. Д. В.; за виновен за извършено престъпление по чл. 210, ал. 1, т. 1 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК, като го осъжда на „лишаване от свобода“ за срок от 3 години.

С атакуваната въззивна присъда на АСНС е отменена първоинстанционната в частта, в която подсъдимият Т. Д. В. е признат за виновен в това да е извършил престъпление по чл. 210, ал. 1, т. 1 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 вр. ал. 1 от НК, като вместо нея е постановено:

- признава подсъдимия Т. Д. В. за невиновен да е извършил престъпление по чл. 210, ал. 1, т. 1 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 20 ал. 4, вр. ал. 1 от НК;

- изменя присъдата в осъдителната ѝ част по чл. 321, ал. 6 от НК относно времето и мястото на извършване на престъплението, като вместо това приема, че подсъдимият И. М. И. е извършил престъплението на 29.01.2018 г. на територията на Република България, гр. Левски;

- изменя присъдата в осъдителната ѝ част по чл. 210, ал. 1, т. 1 вр. чл. 209, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК, като признава подсъдимия И. М. И. за невиновен в това да е извършил престъплението в съучастие с подсъдимия Т. Д. В., който да е действал като помагач;

- отменя присъдата в частта, в която подсъдимият Т. Д. В. е осъден за заплати в полза на държавата по сметка на СДВР една трета от сумата от 998,96 лв., направени в досъдебното производство разноски;

- потвърждава присъдата в останалата ѝ част.

С касационния протест се атакува въззивната присъда в нейната оправдателна част на основание чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, като се иска да бъде отменена и делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.

С касационната жалба се претендират всички основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК и се иска отмяна на въззивната присъда по отношение на подсъдимия И. М. И. и връщане на делото за ново разглеждане на първа инстанция.

С Решение № 60209/20.12.2021 г. ВКС реши: Остава в сила присъда от 27.01.2021 г., постановена по в.н.о.х.д. № 444/2020 г. по описа на Апелативния специализиран наказателен съд.